24 Δεκεμβρίου 2025

Ιερομόναχος Χρύσανθος Ιβηρίτης (1881 – 24 Δεκεμβρίου 1957)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

IMG_3303
Image not found or type unknown

Ο κατά κόσμον Χαράλαμπος Ζαφειριού Ζαφείριος γεννήθηκε στην Ηρακλείτσα της Α. Θράκης το 1881. Στη μονή Ιβήρων προσήλθε το 1895 κι εκάρη μοναχός το 1898, λαβών το όνομα του Γέροντός του Χρυσάνθου (+1936) του εκ Στρωμνίτσης. Με την ευλογία του Γέρον-τός του και της Γεροντικής Συνάξεως σπούδασε στη Μεγάλη του Γέ-νους Σχολή της Κωνσταντινουπόλεως και έμαθε τη ρωσική και γαλλική γλώσσα. Ήταν και άριστος γνώστης της βυζαντινής μουσικής και διακόνησε επί έτη το αναλόγιο του ψάλτη της μονής.

Το 1912 απεστάλη υπό της Γεροντίας της μονής του στο μετόχιο του Αγίου Νικολάου της Μόσχας, στο οποίο διακόνησε μετά του τελευταίου ηγουμένου αυτού Γέροντος Παϊσίου (+1946). Έμεινε σε αυτό έως το 1925. Η παραμονή του σε αυτό ήταν λίαν περιπετειώδης, λόγω της επαναστάσεως του 1917. Το μετόχι δημεύθηκε από τους επαναστάτες και υπέστη μεγάλες ταλαιπωρίες. Για να επιβιώσει, αναγκάσθηκε να εργασθεί σ ένα γαλακτοπωλείο. Με μελανά χρώματα περιγράφει τις βιαιότητες και αθλιότητες των κομμουνιστών στο βιβλίο του Ο Μπολσεβικισμός εν Ρωσία και αι συνέπειαι αυτού: «Κακολογείται χυδαιότατα και αναξιοπρεπώς παν το εκκλησιαστικόν, γε-λοιοποιούνται αι τελεταί, τα μυστήρια της Εκκλησίας και τα θαύματα των αγίων. Έθεσαν βέβηλον χείρα επί των λειψάνων αγίων τινών, τα οποία εξέθεσαν εις το Μουσείον της Μόσχας προς εκμυκτήρισιν αυτών. Έφθασαν μέχρι τοιούτου σημείου θρασύτητος, ώστε να

οργανώσουν κατά τα δύο τελευταία έτη αντιθρησκευτικά Χριστούγεννα, ονομάσαντες ταύτα Χριστούγεννα της Κομμουνιστικής νεολαίας. Την ημέραν των Χριστουγέννων, ενώ αι εκατοντάδες των εκκλησιών της Μόσχας ήταν κατάμεστοι πιστών όλων των κοινωνικών τάξεων, η κομμουνι-στική νεολαία, ή μάλλον τα θρασύτερα και τα μάλλον διεφθαρμένα στοιχεία εξ αυτής, τη υποδείξει εννοείται των διδασκάλων των, των Μπολσεβίκων εκ του Κόμματος, ωργάνωσεν εμπαικτικήν παρέλασιν ανά τας οδούς της Μόσχας, είδος λιτανείας».

Ieromonahos Chrisanthos Iviritis

Image not found or type unknown

Επιστρέψας στη μονή του διετέλεσε γραμματεύς της, καθώς και της Ιεράς Κοινότητος, αντιπρόσωπος και Προηγούμενος. Υποτακτικούς είχε τον μοναχό Σεβαστιανό και τον ιερομόναχο Στέφανο. Στα τέλη της ζωής του πολύ δοκιμάσθηκε από σοβαρές ασθένειες, τις οποίες όμως υπέμεινε δοξολογικά. Στο Καθολικό της μονής για τελευταία φορά κα-τέβηκε στην εορτή του αγίου Νικολάου, προς τον οποίο είχε μεγάλη ευλάβεια. Με συγκίνηση διηγείτο πολλά θαύματα του αγίου στο μετόχι της Μόσχας. Ιδιαίτερη ευλάβεια είχε και στη θαυματουργή Πορταΐτισσα, την οποία ονόμαζε «μαυρομάτα», όπως εικονίζεται στην εικόνα της. Αγάπη μεγάλη είχε στη μονή του, την οποία διακόνησε με αφοσίωση.

Στην ασθένεια του έλεγε στον ιατρό: «Κάμε ό,τι ημπορείς διά να με βοηθήσεις, γιατί είμαι ο μόνος εγγράμματος στο μοναστήρι και τί θα γίνει όταν αποθάνω;». Η Παναγία τα οικονόμησε να βρεθεί αντικα-ταστάτης του και ν’ αναχωρήσει της

παρούσης ζωής αναπαυμένος. Η λογιότητα δεν τον έκανε ν’ αφήσει την απλότητα και ταπεινότητά του.

Εκοιμήθη παραμονή Χριστουγέννων, στις 24.12.1957, από ανακοπή καρδίας, στο ταπεινό κελλί του, που έβλεπε στο ιερό βήμα του Κα-θολικού της Παναγίας, της θαυματουργής Πορταΐτισσας.

Πήγες – Βιβλιογραφία:

Χρυσάνθου Ιβηρίτου ιερομ., Ο Μπολσεβικισμός εν Ρωσσία και αι συνέπειαι αυτού, Θεσσαλονίκη 1926. Μαξίμου Ιβηρίτου μοναχού, Προηγούμενος Χρύσανθος Ιβηρίτης (1881-1957), Πρωτάτον 72/1998, σσ. 99-102.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνος Τόμος Β΄1956-1983 , σελ.583-585 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.